

CHAPTER – 18

பண்டைய தமிழர்களின் பொறியியல் தொழில்நுட்ப சான்று – கட்டிடக்கலை

பேரா. வை. குணசேகரன்

உதவிப்பேராசிரியர்,

வரலாற்றுத்துறை, அழகப்பா கலைக்கல்லூரி, காரைக்குடி,

வெ. சீனன்

ஆய்வியல் நிறைஞர்

ஆராய்ச்சி & முதுகலை வரலாற்றுத்துறை,

அரசு கலைக்கல்லூரி, தருமபுரி 3,

நாம் இங்கு ஆராய்ப்புகுவது கோயில் கட்டிடங்களை மட்டுமே. முதலில் கோயில் கட்டிடங்கள் நமது நாட்டில் எந்தெந்தப் பொருள்களால் அமைக்கப்பட்டன என்பதை ஆராய்வோம். மிகப் பழைய காலத்திலே நமது நாட்டுக் கோயில் கட்டிடங்கள் மரத்தினால் அமைக்கப்பட்டன. அதன் பிறகு செங்கல்லினாலும் சுண்ணாம்பினாலும் கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அதற்குப் பின் பாறைகளைக் குடைந்து குகைக்கோயில்கள் (Rock cut cave temples) அமைக்கப்பட்டன. கடைசியாக கருங்கற்களைக் கொண்டு கற்றளிக அமைக்கப்பட்டன, கருங்கற்கள் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக அடுக்கிக் கட்டப்படுவது கற்றளி எனப்படும்.

மூன்று வகைப் பிரிவுகள்

பாரத (இந்திய) நாட்டுக் கட்டிடங்களை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அவை நாகரம், வேசரம், திராவிடம் என்பன. இவற்றில் நாகரம் என்பது வட இந்திக் கட்டிடக்கலை, இது நர்மதை ஆற்றுக்கே வடக்கே வட இந்தியாவில் அமைக்கப்பட்டவை. அடி முதல் முடி வரையில் நான்கு பட்டையாக (சதுரமாக) அமைக்கப்படுவது இது. இது தமிழ்நாட்டில் இடம் பெறவில்லை. ஆகவே இது நமது ஆராய்ச்சிக்கு உட்படவில்லை. இரண்டாவதான வேசரம் என்னும் பெயருள்ள கட்டிடவகை, பண்டைக்காலத்தில் பெரிதும் பௌத்த மதத்தாரால் வளர்ச்சி அடைந்ததாகத் தோன்றுகிறது. இந்த வேசரக கட்டிடங்கள், தரை அமைப்பிலும் (Plan) படம் (கட்டிட) அமைப்பிலும், விமான (கூரை) அமைப்பிலும் வட்ட வடிவமாக அல்லது நீண்ட அரைவட்ட வடிவமாக இருக்கும். இந்தக் கட்டிட அமைப்பு முறை. தமிழ்நாட்டுக் கோயில் கட்டிட அமைப்பு சிலவற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மூன்றாவது பிரிவான திராவிடம் என்னும் பிரிவு தென் இந்திய கோயில் கட்டிடங்களாகும். இவை வடக்கே கிருஷ்ணா நதி முதல் தெற்கே கன்னியாகுமரி வரையில் காணப்படுகின்றன. திராவிடம் கோயில் கட்டிட வகையில் தமிழர் சாளுக்கியர் ஹொய்சளர் முதலிய பிரிவுகள் உள்ளன. இந்த உட்பிரிவுகளை விடுத்துத் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களிலும் பல்லவர் காலத்துக் கோயில்கள்,

பிற்காலச் சோழர் காலத்துக் கோயில்கள், பாண்டியர் காலத்தும், கோயில்கள், விஜயநகர அரசர் காலத்துக் கோயில்கள் என்று உட்பிரிவுகள் உள்ளன.

மரக்கோயில்கள்

பழங்காலத்தில் கோயில்கள் மரத்தினால் கட்டப்பட்டன. அவ்வாறு மரத்தினால் கட்டப்பட்ட மரத்தை தகுந்தபடி செதுக்கிக் கட்டடம் அமைப்பது எளிமையானது. பண்டைத் தமிழகமான இப்போதைய மலையாள நாட்டின் சில இடங்களில் இன்றும் கோயில்கள் மரத்தினால் கட்டப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். சிதம்பரத்தின் சபாநாதர் மண்டபம் இப்போதும் மரத்தினாலேயே அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. சிதம்பரத்தில் ஊர்த்துவத்தாண்ட ழூர்த்தி ஆலயம், பிற்காலத்தில் கருங்கல்லினால் கட்டப்பட்டது. கல்லினால் கட்டப்பட்டாலும் அதன் தூண்கள், கூரை (விதானம்) முதலிய அமைப்புகள் மரத்தினால் அமைக்கப்பட்டது போலவே காணப்படுகின்றன. சிதம்பரக் கோயில்கள் பழைய கட்டடங்கள் எல்லாம் மரத்தினாலே அமைக்கப்பட்டிருந்த என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

முற்காலத்தில் மரத்தினாலே கோயில் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன என்பதற்குச் சான்று, பிற்காலத்தில் கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட கோயில் கட்டடங்களிலே, மரத்தைச் செதுக்கி அமைக்கப்பட்டது போன்ற அமைப்புகள் காணப்படுவதுதான், மரக்கட்டடங்கள் வெயிலினாலும் மழையினாலும் தாக்குண்டு. விரைவில் பழுதுபட்டு அழிந்துவிடும் தன்மையன. முக்கியமாக மேல் பகுதியாகிய கூரை விரைவில் பழுதடைந்தது. ஆகவே, மரக்கூரைகள் பழுதுபடாதபடி அவற்றின்மேல் செம்புத் தகடுகளை வேய்வது பண்டைக்காலத்து வழக்கம். செம்புத் தகடு வேய்ந்த விரைவில் பழுதடையாது. முற்காலத்தில் சிதம்பரம் முதலிய கோயில்களின் கூரைகளில் சில அரசர்கள் செம்புத் தகடுகளையும் பொற்தகடுகளையும் வேய்ந்தார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. அக்காலத்தில் மரத்தினால் கட்டடம் அமைக்கப்பட்டிருந்த படியினால், அவை விரைவில் பழுதாகாதபடி செம்புத் தகடுகளையும் பொற்தகடுகளையும் அரசர்கள் கூரையாக வேய்ந்தார்கள்.

செங்கல் கட்டடங்கள்

சங்க காலத்திலே கட்டப்பட்ட கோயில்கள், செங்கல் கட்டடங்களையும், மரவிட்டங்களையும் கொண்டு அமைக்கப்பட்டு சுவர்மேல் சுண்ணம் பூசப் பெற்றிருந்தன. இத்தகைய செங்கல் கட்டடக் கோயில்கள் அவ்வப்போது செப்பனிடாமற்போனால் அவை சிதைந்து அழிந்துவிடும். கடியலூர் உருத்திரக் கண்ணனார் என்னும் சங்கப் புலவர், இந்த சிதைந்துபோன செங்கற்கட்டடக்கோயில் ஒன்றைக் கூறுகிறார். அச்செய்யுள் பகுதி இது.

**இட்டிகை, நெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென மணிப்புறாத் துறந்த
மரஞ்சோர் மாடத்து எழுதணி கடவுள் போகலிற் புல்லென்று ஒழுகபலி
மறந்த மெழுகாப் புன்றிணை”**

(அகநானூறு 167, கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடியது). கடைச் சங்க காலத்தின் பிறகு இருந்த சோழன் செங்கணான் சிவபெருமானுக்கும் திருமாலுக்கும் ஆக எழுபதுக்கு மேற்பட்ட கோயில்களைக் கட்டினான். இதனை,

**“இருக்கிலங்கு திருமொழிவாய் எண்டோ ளீசற்கு எழில்மாடம் எழுபது செய் துலக
மாண்ட திருக்குலத்து வளச்சோழன்...”**

என்று செங்கட் சோழனைப் பற்றித் திருமங்கையாழ்வார் கூறுவதிலிருந்து அறியலாம். மேலும்,

“பெருங்காய சடைக் கணிந்த பெம்மான் சேரம் பெருங்கோயில் எழுபதினோ டெட்டும் மற்றும்”

(திருஅடைவு திருத்தாண்டகம் – 5)

என்ற திருநாவுக்கரசர் கூறுவதும் சேரன் செங்கணான் அமைத்த பெருங்கோயில்களே ஆகும், சோழன் செங்கணான் அமைத்த பெருங்கோயில் எழுபத்தெட்டும் செங்கற் கட்டடங்களே, ஏனென்றால், கற்றளிகள் அதாவது கருங்கல் கட்டடங்கள் கட்டும் முறை அக்காலத்தில் ஏற்படவில்லை, செங்கல் கட்டடங்கள் ஆகையினாலே அவை. இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் நிலைபெற்றிருக்க இடமில்லை.

குகைக்கோயில்கள்

கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தொண்டை நாட்டையும் சோழ நாட்டையும் மகேந்திரவர்மன் என்னும் பல்லவ அரசன் அரசாண்டான். இவன் ஏறக்குறைய கி.பி.600 முதல் 630 வரையில் ஆட்சி செய்தான். இவன் காலத்தில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் இருந்தார்.’

‘செங்கல் சுண்ணம் மரம் உலோகம் முதலியவை இல்லாமலே பிரம ஈசுவர விஷ்ணுக்களுக்கு விசித்திர சித்தன் என்னும் அரசனால் இக்கோயில் அமைக்கப்பட்டது. குகைக்கோயிலை அமைக்கும் புதிய முறையை ஏற்படுத்திக் கட்டடக் கலையில் ஒரு புரட்சியை உண்டாக்கிய மகேந்திரவர்மன், பல குகைக்கோயில்களை அமைத்திருக்கிறான். சென்னைக்கு அடுத்த பல்லாவரத்திலும், காஞ்சிபுரத்துக்கு அடுத்த பல்லாவரத்திலும், திருச்சிராப்பள்ளி மலையிலும், மண்டகப்பட்டு, மகேந்திரவாடி, சீயமங்கலம், மேலைச்சேரி, வல்லம், மாமண்டூர், தளவானூர். சித்தன்னவாசல் முதலிய ஊர்களிலும் இவ்வரசன் அமைத்த குகைக்கோயில்கள் உள்ளன.

மகேந்திரவர்மனுக்குப் பிறகு, அவன் மகன் மாமல்லனான நரசிம்மவர்மனும், அவனுக்குப்பின்னர் பரமேசுவரவர்மன் முதலியவர்களும் மாமல்லபுரம் (மகாபலிபுரம்). சானன்குப்பம் முதலிய இடங்களில் குகைக்கோயில்களையும் “இரதக்” கோயில்களையும் பாறைகளில் அமைத்தார்கள். கருங்கற் பாறைகளைக் குடைந்து அமைக்கப்பட்ட இக்குகைக்கோயில்களில், மரத்தில் செய்யப்பட்ட மரவோலை போன்ற சில அமைப்புகள் காணப்படுகின்றன. இந்த அமைப்புகள் பண்டைகாலத்தில் கற்களினால் கோயில்கள் கட்டப்பட்டன என்பதைக் காட்டுகின்றன.

கற்றளிகள்

கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டின் பாதியில் அரசாண்ட இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் காலத்தில் கற்றளி அமைக்கும் முறை ஏற்பட்டது. கற்றளி என்றால் கற்கோயில் என்பது பொருள். கருங்கற்களை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக அடுக்கிக் கட்டப்படும் கோயில் கட்டடங்களுக்குக் கற்றளி என்பது பெயர். சுண்ணம் சேர்க்காமலே இக்கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. மகாபலிபுரத்தில் கடற்கரையோரமாக உள்ள கற்றளியும் காஞ்சிபுரத்தில் கயிலாசநாதர் கோயில் என்று இப்போது போது பெயர் வழங்கப்படும் இராஜசிம்மேச்சரம் என்னும் கற்றளியும், பனைமலை என்னும் ஊரிலுள்ள கற்கோயிலும் முதன்முதல் அமைக்கப்பட்ட கற்றளிகளாகும். இக்கற்றளிகள் உண்டாக்கப்பட்டு ஏறக்குறைய 1200 ஆண்டுகளாகியும் அவை இப்போதும் உள்ளன.

முடிவுரை

கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு, சோழ அரசர்கள் கருவறையைச் சுற்றிலும் மண்டபங்களை அமைத்தனர். அன்றியும் அர்த்த மண்டபத்துக்கு முன்பு, இன்னொரு மகா மண்டபத்தையும் அமைத்தனர். ஏனென்றால் 10-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு, நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்கள் முதலிய மூர்த்தங்களை அமைக்க, வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இவ்வாறு அகநாழிகையைச் சூழ்ந்து, சுற்று மண்டபங்களை அமைத்த படியினாலே அம்மண்டபங்கள், மத்திய கோயிலின் பார்வையையும் அழகையும் மறைத்துவிட்டன. சில இடங்களில் மத்திய கோயிலின் விமானம் தெரியாதபடி மறைத்துவிட்டன. அன்றியும் கோயிலுக்குள் வெளிச்சம் புகாதபடி செய்து பட்டப் பகலிலும் கோயிலில் இருள் நிறைந்துவிட்டது. நமது கோயில்களில் பட்டப்பகலிலும் இருள் சூழ்ந்திருப்பதன் காரணம் இந்த மண்டபங்களே ஆகும்.

துணை நூல்கள்:

- 1.செம்மொழித்தமிழ்(அகநானூறு), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, சூன் 2010.
- 2.திருவாசகர் திருத்தாண்டகம்.
- 3.நம்மாழ்வார் அருளிய திருவாய்மொழி, அல்லயன்ஸ் பதிப்பகம், 2013.